

CBE 63-2013 **fraude**

UITSPRAAK

in het geding tussen de heer X, woonachtig te Groningen hierna ook te noemen appellant,

en

de Examencommissie van de Faculteit Medische Wetenschappen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 14 juni 2013 waarin appellant wordt meegedeeld dat hij fraude heeft gepleegd en aan hem een sanctie wordt opgelegd.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 14 juni 2013 waarin appellant –kort samengevat- wordt meegedeeld dat appellant op 3 mei 2013 fraude heeft gepleegd tijdens het werkcollege van het blok SMZ. Als sanctie dient appellant een opdracht te maken over de geconstateerde onregelmatigheid en deze opdracht te presenteren aan enkele stafleden en masterstudenten van de opleiding Tandheelkunde. Indien deze opdracht niet naar behoren wordt uitgevoerd zal het tentamen van het blok SMZ ongeldig worden verklaard.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld door het College van Beroep voor de Examens in een zitting op donderdag 19 september 2013 in aanwezigheid van appellant, bijgestaan door zijn raadvrouw. Van de zijde van verweerder waren aanwezig de heren Y en Z, resp. vice-voorzitter en secretaris van verweerder.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 3 mei 2013 tijdens het verplichte werkcollege SMZ, evenals drie medestudenten, een handtekening gezet voor aanwezigheid voor een medestudent op de presentielijst van het werkcollege terwijl die medestudent niet aanwezig was.

De docent heeft deze onregelmatigheid gemeld aan verweerder, waarna verweerder een onderzoek heeft ingesteld en hiervan verslag heeft gedaan. Vervolgens heeft verweerder besloten het incident te duiden als fraude en op grond daarvan eerdergenoemde sanctie op te leggen.

Appellant is tegen dit besluit in beroep gegaan op 26 juli 2013, waarna op 14 augustus 2013 een schikkingsgesprek plaatsvond. Een schikking werd echter niet bereikt. Op 19 september 2013 is de zaak ter zitting behandeld door het College.

IV. Standpunt van partijen

Appellant heeft – kort samengevat- het volgende aangevoerd. Primair stelt appellant zich op het standpunt dat verweerder een sanctie heeft opgelegd die niet in wet- en regelgeving staat omschreven en waarvoor ook geen bevoegdheid bestaat. De opgelegde sanctie staat niet omschreven in de WHW, noch in de Regels en Richtlijnen of in het OER.

Meer specifiek heeft het handelen van appellant tijdens het werkcollege plaatsgevonden, en niet tijdens een tentamen of examen, zodat het handelen niet valt onder het bepaalde in de Regels & Richtlijnen. Voorts voldoet het gedrag van appellant niet aan de definitie van fraude zoals in de Regels & Richtlijnen is omschreven; het gedrag van appellant heeft er namelijk in het geheel niet toe geleid dat geen juist oordeel te vormen is over zijn kennis, inzicht en vaardigheden. Hij heeft enkel een handtekening voor iemand anders gezet. Op grond van artikel 12, tweede lid Regels & Richtlijnen moet verweerder maatregelen nemen om frauduleuze handelingen te voorkomen, zoals duidelijke communicatie over de strafmaat. Deze strafmaat is echter nergens vastgelegd en lijkt willekeurig gekozen. Daar komt bij dat de presentielijst een blanco-lijt was, en niet een officiële presentielijst.

Tot slot voert appellant aan dat de opgelegde sanctie niet in verhouding staat tot het doel dat met de sanctie wordt beoogd. Appellant heeft er ernstige bezwaren tegen om de opdracht te presenteren aan stafleden en masterstudenten van de opleiding Tandheelkunde. Daarmee worden de reputatie en mogelijk ook de toekomstkansen van appellant geschaad. Appellant verzoekt om gegrond verklaring van zijn beroep.

Verweerder heeft – kort samengevat – het volgende aangevoerd.

Appellant heeft toegegeven dat hij behalve voor zichzelf, ook voor een andere student een handtekening heeft gezet op de presentielijst van het werkcollege van het blok SMZ.

Dit werkcollege is verplicht en maakt deel uit van de tentamenvereisten voor de betreffende onderwijseenheid. Het zetten van een valse handtekening teneinde het onderwijs- en registratiesysteem te manipuleren is aan te merken als fraude waarvoor een gepaste sanctie is opgelegd waartoe verweerder bovendien bevoegd was. Verweerder verzoekt om het beroep van appellant ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Het College stelt vast dat appellant heeft erkend dat hij een handtekening voor aanwezigheid heeft gezet voor een afwezige student op de presentielijst van het werkcollege d.d. 3 mei 2013, waarmee discussie over dit feit niet meer aan de orde is. Het gaat dus alleen nog over de kwalificatie van die feiten en de weging van de door verweerder opgelegde sanctie. Artikel 12 van de Regels & Richtlijnen voor de opleiding Tandheelkunde handelt over fraude en luidt:

1. *Onder fraude wordt verstaan het handelen of nalaten daarvan van een examinandus dat erop is gericht het vormen van een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken.*
2. *De examencommissie treft maatregelen om frauduleuze handelingen te voorkomen. Zoals: duidelijke communicatie over de strafmaat bij fraude en het organiseren van tentamens, zowel toetsen als practica en overige verplichtingen, op een zodanige wijze dat frauduleuze handelingen zoveel mogelijk worden bemoeilijkt.*
3. *In geval van fraude tijdens het afleggen van (onderdelen van een) tentamen of het verstoren van de goede orde tijdens verplichte onderdelen van het tentamen kan de examencommissie de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het College van Bestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding definitief beëindigen.*
4. (...)

Het College acht het handelen van appellant laakbaar. De erkenning van appellant dat zijn handelwijze niet juist is geweest siert hem, maar doet niet af aan de ernst van wat er gebeurd is. Naar het oordeel van het College valt de handelwijze van appellant echter niet onder de definitie van fraude in de zin van artikel 12 lid 1 Regels & Richtlijnen. De handelwijze was er immers niet op gericht om een juist oordeel omtrent zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken. De maatregelen die verweerder heeft genomen op grond van het tweede of volgende leden van artikel 12 Regels & Richtlijnen missen rechtsgrond nu het College heeft vastgesteld dat er geen sprake is van fraude in de zin van het eerste lid van voornoemd artikel en kunnen aldus niet in stand blijven. Appellant heeft reeds een deel van de opgelegde sanctie uitgevoerd door het inleveren van de opdracht. Dit kan niet meer ongedaan worden gemaakt. Het tweede deel van de opgelegde sanctie, te weten het presenteren van de opdracht voor stafleden en studenten van de masteropleiding Tandheelkunde kan, gelet op het vorenstaande, niet meer worden geëffectueerd.

Nu het College het beroep van appellant reeds op dit punt gegrond verklaart, komt het College niet toe aan de behandeling van de overige gronden van het beroep.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit.

Aldus vastgesteld op 21 oktober 2013 door mr. M. Dissel-Van Erp, voorzitter, dr. W.J. Meester en mw. L. van der Net, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

M. Dissel-Van Erp

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 636, 2501 CN te Den Haag. Per 2 april 2013 is het College verhuisd: Postbus 16137, 2500 BC Den Haag.